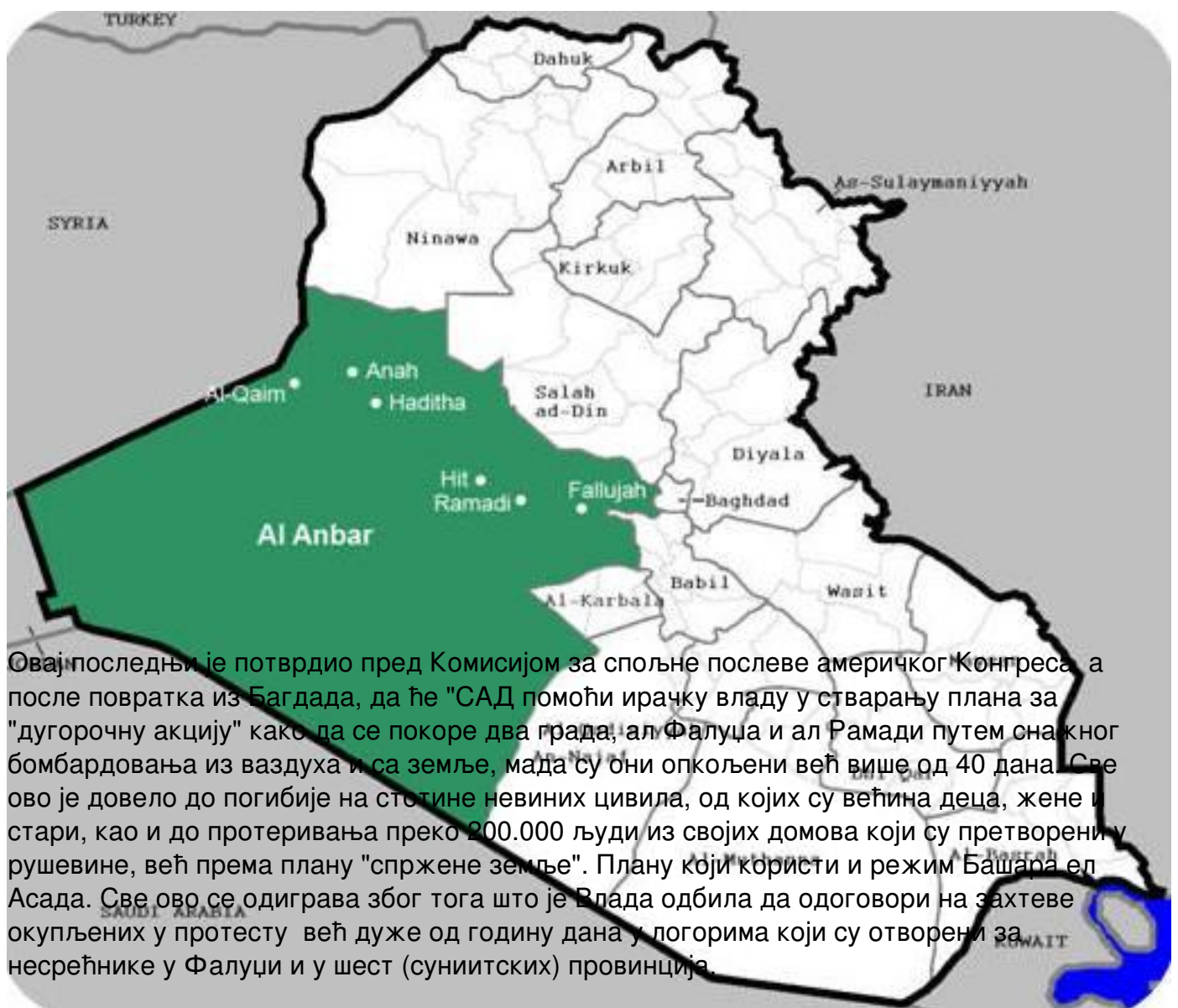

Ирак и наводни рат против тероризма

Пише: Сами Садун
уторак, 25 март 2014 18:45

Побуњена ирачка провинција ал Анбар, која се налази уз границу са Сиријом и Јорданом, постаје сведок рата које воде ирачке владине снаге уз помоћ партијских милиција, чланица у ирачкој влади и уз помоћ неких снага иранске револуционарне армије, које предводи група војних експерата из Ирана, међу којима је један од најпознатијих генерал Касим Сулејмани, командант иранске бригаде "Јерусалим", заједно са пуковником Резом Захидијем., специјалистом за ратове у урбаним срединама. Ту је и један број америчких стручњака под командом генерала Лојда Лостена, који је иначе шеф америчке Централне војне команде.

Овај последњи је потврдио пред Комисијом за спољне послеве америчког Конгреса, а после повратка из Багдада, да ће "САД помоћи ирачку владу у стварању плана за "дугорочну акцију" како да се покоре два града, ал Фалуџа и ал Рамади путем снажног бомбардовања из ваздуха и са земље, мада су они опкољени већ више од 40 дана. Све ово је довело до погибије на стотине невиних цивила, од којих су већина деца, жене и стари, као и до протеривања преко 200.000 људи из својих домова који су претворени у рушевине, већ према плану "спржене земље". Плану који користи и режим Башара ел Асада. Све ово се одиграва због тога што је Влада одбила да одговори на захтеве окупљених у протесту већ дуже од годину дана у логорима који су отворени за несрећнике у Фалуџи и у шест (сунитских) провинција.

Народни захтеви су легитимни јер позивају на ослобађање невино затворених, а посебно

Пише: Сами Садун
уторак, 25 март 2014 18:45

жена које су изложене мучењима и силовању, и тражећи да се примене постојећи закони, као, рецимо, онај о равноправности и правди, који се односи на широк слој становништва оптужених да припадају партији Баас, партији која је била на власти, као и да се уклони чл. 4 о тероризму и тајним достављачима, да се власт одрекне политике на основу секташких опредељења код хапшења и разрачунавања са невинима. Али, уместо одговора на ове праведне захтеве, владине снаге су кренуле, уз помоћ партијских милиција, пре неколико месеци, у уништавање логора у ел Хувајџи у провинцији Киркук, у којем су били они који су протестовали, и начиниле бестијални покољ голоруких људи, убивши том приликом више од двеста особа, јавно изложивши њихова тела. Иста ствар би се догодила и у ел Фалуџи, да није дошло до споразума да се логор премести на друго место. И владине снаге су ушле у њега како би га потпуно уклонили па је читав град био блокиран, као што је то учињено и са градом ел Анбар, што је изазвало реакцију вођа и шејхова племена, а посебно после претњи које је упутила власт да ће се заузети град и да неће одговорити на захтеве протеста.

Штавише, повећан је број хапшења, протеривања, убиства и подметања експлозива. Снаге председника ел Маликија су покушале да уђу и ел Фалуџу, и то у више наврата, али су их становници града у томе спречили наневши им велике губитке. Тако се Фалуџа, која је већ имала таква искуства са америчком инвазијом 2003. године, одупрла што је превидела власт, а посебно ел Малики, који и даље настојава на своме рату, што је и потврдио у свом ТВ обраћању, рекавши да се ради "о рату Хусеинових војника против Језидових" (да се овде ради о секташком рату). Овом изјавом он је циљао на то да је ово рат између шиита и сунита, односно халифе Језид из династије Умеједи који се сматра убицом Алијиног сина Хусеина, што се догодило пре више од 1400 година.

Одговор на ово је био тај да је локално становништво формирало своју војску,

Ирак и наводни рат против тероризма

Пише: Сами Садун
уторак, 25 март 2014 18:45

састављену од различитих племена. Након што је објављен устанак, образован је и Војни савет, па се устанак се брзо раширио и у другим провинцијама, па чак и у неким деловим Багдада. Ствара се Революционарни комитет Ирака. Власт је, потом, предузела куповину људи и давање мита неким вођама, трошећи милионе долара како би разбила устанике, служећи се америчким искуствима у разбијању ранијих побуна, уз правдање да се ради о борби против Ал Каиде. Под тим слоганом "борбе против тероризма", ел Малики је оптужио организације Ал Каиде и ДАШ (Исламска држава Велике Сирије и Ирака, коју је министар Даутоглу описао као америчко-иранску творевину унутар побуњених градова). И заиста, ДАШ је рођен и створен и обучаван у Ирану и послат у Сирију где се бори на страни режима, док је познато да је Ал Каида америчка творевина чији је најбољи подржавалац Иран. који уосталом има и највећу корист од ње, јер, управо су у Ирану његове базе и већи део командног кадра. Због тога ирачка власт и оставља отворене границе према Сирији у којој постоје бројни борци ДАШ-а, који се крећу између две земље уз дозволу и вољу ел Маликија.

Када су владине снаге ушле у поменуте градове укинута су сва средства информисања, осим владиних, укључујући интернет и комуникационе мреже. Опсада је појачана да би дошло до тога да је спречено депурање помоћи и лекова, како тврде међународни посматрачи. Бомбардовање је појачано, што је узроковало и повећан број убијених грађана. Покушај владиних снага да заузму ел Фалату и друге градове није успео, упркос великом броју погинулих и убијених, док су се многи припадници владиних снага предали и прикључили устаницима, тако да се устанак шири према другим градовима, па су отворени нови фронтови у Ниниви, Салахудину и Дијали, па чак и у самом Багдаду. Све ово је натерало власт да призна да не може да освоји градове које је претврела у рушевине, али и да покрене преговоре а да ипак није објавила обуставу војног решења кризе. Међутим, устаници су то одбили, оптужујући Владу за превару и вероломство.

Ирак и наводни рат против тероризма

Пише: Сами Садун
уторак, 25 март 2014 18:45

Остаје отворено питање шта стоји иза овог рата? Која је улога Америке и Ирана у њему? Они који прате збивања у Ираку слажу се у томе да је председник Владе Нури ел Малики, што знају и сами Ирачани, тај који не жели да напусти власт јер се припрема за трећи мандат, мада су његове шансе у априлским изборима слабе, готово безнадежне, пошто и у претходна два мандата ништа није урадио за ирачки народ, осим што је земљу бацио у злочине, корупцију, беду, регресију и незнање. Стога су, уз неке друге разлоге и мотиве, стали иза њега Техеран и Вашингтон, те је Малики кренуо у овај грађански рат против суннитских провинција не би ли стекао поверење неких домаћих људи, а и међународне јавности, прогласиши га ратом против тероризма. Ако у томе не успе, мораће да прогласи ванредно стање, укине Устав и одложи изборе како би остао на челу Владе. С друге стране, уколико ел Малики реализује америчку и иранску агенду, биће подржан од иранских мула и америчке администрације. Међутим, рат против провинције ел Анбар и утеривање у послушност сунита учиниће то да се Ирак потпуно потчини ауторитету Ирана, којем ће се пружити прилика да се са својим утицајем протегне на арапске територије како би се остварио сан о "Великој персијској империји" и успостави "шиитски Полумесец" који би обухватио и Пакистан и Авганистан.

Оно пак што је подметнуто Иран на овај потез, јесте слабост и једна готово потпуно немоћна улога арапског света у региону и на међународном плану, пошто су Арапи запоставили идеју о јаким Ираку, који је сада под завојом окупиран, порушен и на властном тањиру предат Ирану, који је био главни командант у његовом рушењу и окупацији 2003. године. Та окупација је обављена у историјску америчку улогу према Ирану и посебно отварање Обамине администрације према званичном Техерану, чиме су потпуно игнорисане иранске амбиције за проширење свог утицаја на Блиском истоку. Јасно приметан напор да се ископа нуклеарна хемија. Ипак да је Вашингтон пристао на улогу Ирана да повезничке шиитске силе на Блиском истоку. Ова политика која се кристализује, јесте амерички план да се начини нова мапа арапског света, која би

га разјединила и поделила на маргиналне државице. И сам Ирак, према Бајденовом Плану, треба да се подели на пет области, управо на чему ради ел Малики, како би се "извукао тепих испод ногу" устаника чиме би њихов устанак пропао, а власт се спасла. Бајден је чак предложио, током пријема председника Парламента Усама ле Наџафија у Вашингтону, да се устаници придруже Маликијевој војсци, што је било још једно лукавство којем устаници нису насели.

Садашњи рат против сунита одвија се у служби америчких и иранских интереса, који су се сукобили са одлучношћу и храброшћу житеља провинције ел Анбар, односно са одлучношћу житеља градова ел Фалуџе и ел Рамадија, на које јуришају владине снаге заједно са секташким, партијским милицијама које су повезане са партијом Полтичке акције и Ираном, односно с иранском бригадом "Јерусалим" и Иранском националном гардом. Ипак, устаници су се примакли капијама Багдада а њихове ракете допиру и до онога што се назива "Зелени појас", подручје на којем се налази војно и владино упориште, као и место на којем живе функционери владиних установа. Операције устаника су се тако рашириле до саме престонице. Дивљачко бомбардовање и протеривање становништва из градова је покренуло и разна саопштења и осуде од стране разних међународних и хуманитарних организација, као и реаговања штампе у неким државама. Тако су се појавиле и анализе у америчкој штампи који осуђују америчку подршку власти ел Маликија, а "Њујорк тајмс" је чак затражио и његов одлазак с власти, док су неки аналитичари, попут Мајкла Дурана, у својим подужим анализама истакли да ће оно што се догађа у Ираку довести до жестоке реакције против америчке политике и подстаћи многе америчке савезнике да се удаље од САД.

Ирак и наводни рат против тероризма

Пише: Сами Садун
уторак, 25 март 2014 18:45
